

Cançó de vesprada

MARIÀ VILLANGÓMEZ

Tres grans pins, vora el camí,
alcen llurs ombrívols fronts.
El vent, que no vol dormir,
els omple el cor de cançons.
Camp i camp. Es vessa al mig
una campana vespral...
Voler l'impossible ens cal,
i no que mori el desig.

S'ha despertat tot l'amor
sota la volta d'estels.
¿Déu no es mostra al nostre enyor
en el seu món, sense vels?
S'escolta com el trepig
d'una bellesa immortal.
Voler l'impossible ens cal,
i no que mori el desig.

VILLANGÓMEZ, Marià (1948): *Elegies i paisatges*. Eivissa: l'autor. /
VILLANGÓMEZ, Marià (2003): *Obra poètica completa*. Barcelona:
Viena Edicions.